

kan gjælde om et Jernbanetog. Nu oplyse Motiverne til Lovforslaget, at vi ville komme 10 a 12 Minuter bag efter den Tid, som er gjældende i Hertugdømmerne, og som altsaa kommer til Anvendelse med Hensyn til Reguleringen af Jernbanetog der. Disse Tog staa jo i den nøieste Forbindelse med Logene op igennem Sylland, og Spørgsmaalet kunde altsaa blive, om det vilde medføre større Inkonveniens at have en Forskjel med Sværrig paa kun 10 Minuter eller at have en Forskjel med Hertugdømmerne paa 10 a 12 Minuter. Jeg tror egentlig ikke, at der let kan være Tvivl om, at det vil medføre en noget større Inkonveniens, at Jernbanetiden ikke passer i Sylland med den for Jernbanerne gjældende Tid i Hertugdømmerne, men om Hensynet hertil er saa vigtigt, at man skulde gaa til at bestemme Tiden efter en mere midt i Danmark beliggende Meridian, tør jeg for mit Vedkommende ikke udtale nogen afgjørende Mening om. Det maa jeg henstille til mere Sagkyndiges Bedømmelse. Jeg skal derfor kun indskrænke mig til at gøre opmærksom paa dette Forhold, idet jeg saa henstiller, hvorvidt der heri maatte kunne findes eller ikke findes nogen Anledning til at vælge en mere midt i Landet liggende Meridian.

Rofod: Først vil jeg tillade mig at fremsætte en Henstilling til den høitærede Kirke- og Undervisningsminister og til Thingets Statsrevislærde, om man ikke muligvis skulde kunne finde en mere fuldstændig og nøiagtig Betegnelse af, for hvilket Omraade denne Lov skal gjælde, end det, der udtrykkes i Lovens første Linie „for alle Dele af Landet med Undtagelse af Færøerne“. Det er mig ikke ganste tilfredsstillende, ikke udtømmende, ikke fyldestgørende, ikke nøiagtigt nok, idet for mig hører Island s. Ex. ogsaa til „Landet“ i den Forstand. Dernæst vil jeg udtale den Forventning, at der ved Ministeriets Foranstaltning eller Ministeriets Forjarg vil blive givet fornøden Betledning i den kommende Almanak for 1881, — thi Almanaken for 1880 foreligger jo allerede — til at finde hvert Steds Afstand fra Kjøbenhavn, idet der angives Solmiddeltiden for hvert Sted, dette ikke saa meget af praktiske Hensyn maaste, thi i saa Henseende tror jeg ikke, at det er meget magtpaaliggende, men for ikke aldeles at tilintetgjøre den stedlige Astronomi, som der har været Tale om i det andet Thing — og jeg vil paa intet Omraade være med til at krænke eller undertrykke den folkelige Videnskabelighed her i Riget. — Sluttelig en Bøn til Gudderne om, at under denne Lovs Herredømme virkelig alle danske Uhre, der falde indenfor Lovens Omraade, ikke alene Kirkeuhre og Naadhusuhre, men ogsaa alle Telegraf-, Post- og Jernveisuhre, ville komme til endrægtelig at følges ad. Her staaer nemlig i Bemærkningerne, at alle Landets Jernbaner og

Telegrafkontorer rette sig efter Kjøbenhavns Tid allerede nu, men det er tvivlsomt, om det er Tilfældet. Der har været ført mange Klager rundt omkring i Offentligheden, især i Bladene over, at Telegraf- og Jernveisuhre ikke have fulgtes rigtig godt ad. Endnu kun en Bemærkning til det ærede Medlem, min sproglige Ven fra Horsens (Bajer). Om jeg forstod ham ret, mente han, at man ved Lov kunde give Regjeringen Bemyndigelse til administrativt at ordne saadanne Forhold som disse, naar saadanne Spørgsmaal atter skulde komme frem. Saaledes forstod jeg ham, og det lader til, at det ærede Medlem ikke har Noget at indvende derimod. Jeg tror ikke, at saadanne Spørgsmaal ofte ville komme frem, og jeg, der har lidt Øre for det Skjæmtende, troede, at han derved vilde sige en lille Bittighed, som forrester var paa sin Plads ved et saadant tørt Emne. Det minde mig nemlig om en Mand, der her i Kjøbenhavn blev paatruffen uden lovlig Næringsvei. Da han blev spurgt om, hvad han ernærede sig ved, svarede han: Jeg svarer Glas til Sølforsørelser. Det hører ogsaa til de Tilfælde, som indtræde saa sjældent, at man ikke kan antage, at det kunde udgjøre nogen indbringende Næringsvei. Saaledes tror jeg ogsaa, at det, at give Love for deslige paakommende Tilfælde, vilde være at uleilige Lovgivningsmagten mere, end om man lovgiver herom for hvert enkelt af den Slags Spørgsmaal. Det vil jeg henstille til nærmere Overveielse og Drøftelse for det ærede Medlem.

Bajer: Den sidste Tale har virkelig misforstaaet mig. Min Henstilling gik ud paa, at denne Lov kun skulde gjælde, indtil der var kommet en saadan Konvention, som jeg talte om, og som jeg meget ønsker. Naar en saadan Konvention var kommen istand, og altsaa denne Lov var ophævet, da mente jeg, at Regjeringen for Fremtiden skulde kunne ordne Sagen administrativt, forsaavidt som der senere skulde blive Tale om, at flere Lande kom ind under Konventionen, og der derfor skulde gøres Rettelser med Hensyn til Meridianen; men jeg indrømmer, at det hører til de sjældnere Tilfælde.

Rofod: Det er rimeligt nok, at jeg har taget feil af, hvad Kloffen var slaaet, da det ærede Medlem for Skanderborg (Bajer) talte, men det ligger i, at hans Kloffe efter min Mening gaar aldeles usforvarlig stærkt; den er saa langt i Forveien, at den ikke svarer hverken til Bornholms Meridian eller til nogen anden.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Den første ærede Tale reitede det Spørgsmaal til mig, om der kunde være Noget til Hinder for, at der tilspjedes Lovforslaget en Bemyndigelse for Regje-